



SOS Racisme

Nørre Allé 7,
2200 Kbh. N.

sos@sosracisme.dk

www.sosracisme.dk

København, d. 12. april 2018

Til Udlændingeministeriet,
att. udlændingeafdeling@uim.dk og skj@uim.dk

Hermed fremsender SOS Racisme høringssvar på:

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Reform af reglerne om ægtefællesammenføring - nyt integrationskrav i stedet for tilknytningskravet, skærpet boligkrav mv.)

Vi takker for at have fået lovforslaget sendt til høring!

Ophævelse af tilknytningskravet

Vi synes, det er meget positivt, at man vil skippe tilknytningskravet. Så vidt vi ved, findes det ikke i en lige så stram form i lovgivning om familiesammenføring i andre af de lande, vi normalt sammenligner os med. Vi har altid opfattet tilknytningskravet som uhørt og urimeligt, og som et krav man sjældent har kunnet gøre noget ved, hvorfor de berørte par ofte har været nødt til at bosætte sig i Sverige eller et andet EU-land og arbejde dér en periode, for så senere evt. at søge ophold som vandrende arbejdskraft efter EU-reglerne. Det er en urimelig behandling af et par. I nogle tilfælde er parret dog faldet så godt til i udlandet, at det har valgt at blive dér. Eftersom det især har drejet sig om par, hvor den ene i forvejen ikke var EU-borger og den anden dansk statsborger, har det ofte haft som konsekvens, at parrets børn ikke har haft nogen af bedsteforældrene tæt på, og begge parter typisk ikke har haft familie i nærheden. Det har betydet manglende støtte fra bedsteforældrene både til børnene og til ægteparret. På samme måde har begge parter - og deres eventuelle børn skullet lære et nyt sprog, typisk svensk, inden den tilkommende kunne lære dansk. Så tilknytningskravet i sig selv har haft mange skadevirkninger for familielivet, og for muligheden for at lære dansk hurtigt og for at integrere sig i Danmark, ligesom det ofte har givet megen ekstra spildtid på rejseaktivitet og øgede rejseudgifter, fx hver dag fra det Sydlige Skåne og over broen til København og tilbage igen.

Så for de ægteskaber, som vil kunne opfylde de nye integrationskrav og skærpede boligkrav, vil den nye ordning kunne overflødiggøre en midlertidig - men ofte krævende og usikker - flytning til Sverige eller til et andet EU-land, og langvarig adskillelse af familien.

Mindst et besøg i Danmark:

Vi synes, det er rimeligt nok at kræve, at den udenlandske borger har været i Danmark og set hvordan forholdene er her, inden en evt. ægtefællesammenføring, hvis det kan lade sig gøre. Men her er det et stort problem, at Danmark og andre Schengenlande, nødtigt giver visum til borgere i hovedgruppe 5: for tiden Afghanistan, Eritrea, Irak, Pakistan, Somalia og Syrien, som er lande, der - ikke som nævnt i lovudkastet nødvendigvis udgør en risiko for ulovlig indvandring - men som er ramt af krig, borgerkrig og ofte underlagt et hårdtslående diktatur og udsat for forfølgelse. Det medfører naturligvis, at mange borgere bruger deres menneskerettigheder til at søge asyl i et andet land, og at de som hovedregel ikke kan hjemsendes, uden at det overtræder EMRK artikel 3.

Når borgere fra disse lande søger om visum til Danmark, får de automatisk afslag, og først når de har opfyldt alle andre krav undtagen garantistillelsen, kan de igen søge om visum til familiesammenføring.

For disse borgere fra krigsramte lande vil vi foreslå, at man helt udelader kravet om et kærestebesøg.

Beståelse af Danskprøve A1 og A2 inden for kort tid efter bosættelse i Danmark

Vi har tidligere været skeptiske over for kravet om at en udenlandsk partner fra et ikke EU/EØS-land skulle bestå Danskprøve på A1-niveau inden for 6 måneder efter at have fået Folkeregisteradresse i Danmark. Dette krav er nu ledsaget af et krav om at bestå Danskprøve på A2-niveau senest 9 måneder efter at have fået Folkeregisteradresse i Danmark. Ved begge prøver er der mulighed for at tage prøven om inden for 3 måneder, hvis man ikke består, men det koster et nyt gebyr og rejseomkostninger.

Begrundelsen for prøverne er, at den udefra kommende ægtefælle skal tilskyndes til at lære dansk tidligt efter at være kommet til Danmark, og hvis udlændingen ikke består prøverne eller får dispensation herfor pga. sygdom etc. kan opholdstilladelsen ophæves.

Da kravet om Danskprøve på A1-niveau blev indført, mente vi, der var for kort tid til at lære dansk, selv om der var tale om et meget basalt niveau. I princippet er det godt at udlændinge lærer dansk i Danmark, men vi finder at det er for drastiske midler at ophæve opholdstilladelsen, hvis man ikke består hhv. A1- og A2-prøverne inden for max. 15 mdr., hvis man regner med to prøveforsøg ved hver prøve. I og med at der ifølge lovforslaget vil være tale om tilbagebetaling af 60.000 kr. af garantistillelsen efter bestået prøve på A2-niveau, må dette være rigeligt incitament. Læring og motivation starter som bekendt med A for anerkendelse, ikke med T for trusler om reelt at splitte familiens enhed. Hvis opholdstilladelsen ophæves, hvordan skal udlændingen i så fald lære dansk uden for Danmark? Det er en formålsløs betingelse at stille for opholdstilladelse i Danmark, og alt for kort tid til at nå niveauet for A2, som jf. prøven på UIM.dk bl.a. kræver god lydopfattelse af udtalen af tal fra telefonnumre og priser.

SOS Racisme foreslår, at man ophæver truslen om at ophæve opholdstilladelsen ved manglende beståelse af de to prøver, subsidiært at man ophæver den i forhold til A2-niveau prøven, og desuden at man giver længere tid til at opnå de nævnte færdigheder. Der er for tiden kun to steder i Danmark, hvor man kan gå op til prøve i Dansk A1 og A2. Der er en masse bureaukrati forbundet med prøver og kontrol, rejseudgifter og gebyrer. Hvis man holder fast i de to prøver, men afskaffer truslen om hjemsendelse, hvis den udenlandske borger ikke består prøven, kunne man måske lade den familiesammenførte partner gå op i begge prøver ved samme lejlighed, fx efter 15 måneder, så kunne man spare prøvegebyr, rejse og den ekstra kontrolomgang. Prøven i Dansk A1 er jo meget kort i sig selv.

§ 9 stk 7

Den væsentligste stramning i lovforslaget er, at man vil indføre lignende krav for familiesammenføring, som for permanent ophold, jf. de 6 pointgivende punkter i det nye § 9 stk 7.

§9, stk 7 nr. 1 gør familiesammenføring med en udenlandsk borger (fra et land uden for EU, EØS, Schweiz) umulig for en **herboende**, der ikke har bestået 9. el. 10. klasses prøven med mindst 02 i dansk, eller Prøve i Dansk 3. Dette krav er obligatorisk, men vil i mange tilfælde ikke kunne opfyldes af borgere, der er kommet til Danmark som unge eller voksne, eller som ikke har haft nemt ved at lære sprog.

§9, stk 7, nr. 2 kan gøre familiesammenføring med en udenlandsk borger umulig, hvis den **herboende** borger ikke har været i fuldtidsbeskæftigelse (mindst 30 timer/uge) i Danmark mindst 5 år forud for ansøgningen.

Dette krav kan fx ikke opfyldes af studerende og af personer, der har været bosiddende i andre lande i længere perioder, eller som har været sygemeldte el. arbejdsløse i længere perioder.

Kravet er desuden skærpet af stramningen i § 9, stk. 12, nr. 6: at borgeren skal have været i fuldtidsbeskæftigelse i mindst 3½ år ud af de sidste 4 år.

§9, stk 7, nr. 3 kan gøre familiesammenføring med en udenlandsk borger umulig, hvis den **herboende** borger ikke har været under uddannelse i Danmark i mindst 6 år, og har taget mindst 1 år på en uddannelse udover grundskolen.

Dette krav kan ikke opfyldes af borgere, der har taget det meste af deres grundskoleuddannelse i et andet land, og er kommet hertil som 11-årige (sv. t. 5. klassetrin), eller som ikke har videreuddannet sig siden grundskolen, fx. personer der er gået direkte i arbejde efter grundskolen og ikke har haft mindst 1 års kontinuerlig videreuddannelse, men siden arbejdet som ufaglært eller som specialarbejder.

§9, stk 7, nr. 4: den **udenlandske borger** har bestået Dansk 1 eller højere prøve i dansk, hvilket svarer til ca. 1,2 års fuldtidsundervisning i dansk; eller engelskprøve på B1-niveau: normalt dagligt engelsk. Danskuddannelse findes først og fremmest i Danmark, og vil normalt have forudsat et ophold af mindst tilsvarende længde, og det er et voldsomt krav at anføre før familiesammenføring af ægtefælle.

§9, stk 7, nr. 5: den **udenlandske borger** har været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse i mindst 3 ud af de sidste 5 år før ansøgningen.

Det er igen et meget voldsomt krav at stille og de omtalte dokumentationskrav virker overdrevne og vil være meget svære at dokumentere i nogle lande, fx i den 3. verden, eller i lande der er ramt af krig.

Mange steder kan ansættelser være uden papirer.

§9, stk 7, nr. 6: den **udenlandske borger** har bestået en uddannelse af mindst et års varighed, som mindst er på niveau med 1 år af en videregående uddannelse her i landet eller med en erhvervsuddannelse før ansøgningen.

Normalt vil der eksistere eksamensbeviser i hjemlandet, men det kan tage lang tid at få oversat og vurderet uddannelser fra andre lande i Danmark, eller at få lavet nye beviser, hvis de gamle er blevet væk.

Alle punkterne kan lægge op til **indirekte diskrimination**:

- nr. 1: af borgere med sprogproblemer og kognitive problemer
- nr. 2: af herboende studerende og midlertidigt arbejdsløse og syge, samt af borgere, som ikke har fuldtidsarbejde men arbejder færre timer om ugen, hvilket er meget almindeligt inden for de fleste omsorgsfag og kvindefag.
- nr. 3: af borgere der har været skoletrætte, eller ikke magtet at gennemføre grundskolens sidste år eller klare eksamen i dansk mindst til karakteren 2.
- nr. 4: af udenlandske borgere, der ikke har kunnet få visum til at være i Danmark, eller ikke har kunnet få økonomi til at rejse til Danmark, eller som ikke har haft nemt ved at lære dansk.
- nr. 5: af udenlandske kvinder, som sjældnere er i fuldtidsarbejde i andre lande end Danmark
- Og af udenlandske borgere, der har haft svært ved at få arbejde i hjemlandet, eller borgere, der har levet i lande, som har været ødelagt af krig og borgerkrig, eller lande hvor skriftlige arbejdsaftaler og lønsedler ikke har været normen. Det kan være umuligt at skaffe dokumentation for arbejdets omfang.
- nr. 6: af udenlandske borgere, der ikke har haft råd til et uddannelsesforløb i hjemlandet udover almindelig skolegang, eller som ikke har dokumentation herfor.

Forhøjelse af garantisummen til 100.000 kr. og "Ghetto"-regler

Vi ser ingen grund til forhøjelse af garantisummen. Med de meget store krav, der stilles ved familiesammenføringer, vil de par, der får lov til det, udgøre en stærk ressource, hvis de slår sig ned i et såkaldt "ghetto"-område. Derfor mener vi, at lovforslaget er kontraproduktivt i forhold til at opnå en bedre situation i "Ghettoen".

Konklusion: SOS Racisme kan tilslutte sig, at tilknytningskravet er borttaget, men ikke de øgede krav. Lovforslaget er blevet længere, overdetaljeret og kræver mere kontrol og bureaukrati, hvilket vi er imod.

**Venlig hilsen,
Anne Nielsen, Næstformand**